

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

CÂND CEREM AJUTORUL LUI HRISTOS, REDEVENIM FII AI TATĂLUI CERESC!

DUMINICA A 4-A DUPĂ RUSALII
(*Vindecarea slugii sutașului*)

SF. CUV. SIMEON ȘI IOAN PUSTNICUL;
SF. PROROC IEZECHIEL

†) SF. CUV. RAFAEL ȘI PARTENIE,
DE LA AGAPIA VECHĂ

Soldatul roman se află la o răscruce de drumuri între el și Dumnezeu: el are dragoste față de slugă și credință în Hristos, însă acestea nu sunt de ajuns dacă nu vine Domnul Însuși să-și săvârșească lucrarea tămăduitoare. Acest hotar al lucrării între noi și Dumnezeu, locul până la care lucrăm noi și momentul în care începe să lucreze harul divin nu este clar delimitat. Fericitul Augustin arată că sutașul „Nu ar fi spus aceasta cu o așa mare credință și smerenie dacă nu L-ar fi primit deja în inima sa pe Cel care avea să-i vină în casă. Pentru Hristos nu ar fi fost nici o bucurie să intre în casa sa și să nu intre în inima sa. Căci Domnul smereniei, atât prin cuvânt, cât și prin faptă, a șezut și în casa unui fariseu mândru, pe nume Simon și, deși a șezut în casa lui, în inima lui nu era loc. Căci în inima lui, Fiul Omului, nu a putut să-și plece capul...” (Fericitul Augustin, Predica 62, 1, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip)

Întrepătrunderea dintre voința noastră și lucrarea dumnezeiască este o învățătură de bază pentru viața duhovnicească: este mare nevoie ca noi să începem lucrul, dar în momentul în care pășim pe calea către mântuire deja constatăm că Duhul lui Dumnezeu ne vine în ajutor, chiar de la primul nostru pas. Din acel moment, parcursul mântuirii noastre stă într-un continuu dialog, marcat de căderi, de strigăte rămase aparent fără răspuns, de mari reușite și de mici înfrângeri. Toate

Pe drumul spre Capernaum, un sutaș care-L știa deja pe Hristos vine și-L roagă: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea.” (Matei 8, 8) Acest cuvânt ne amintește de o rugăciune pe care o citim la împărtășirea celor bolnavi, la casele lor: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este pustie și toată surpată și nu aflu în mine loc vrednic să-ți pleci capul; ci, fiindcă Tu voiești a fi cuprins de noi și a rămâne împreună cu noi, ca un iubitor de oameni...” (rugăciunile respective poartă și denumirea de „Molitfa pentru primirea Dumnezeieștii Împărtășanii”).

acestea stau însă sub semnul întâlnirii cu Hristos, prin credință. Direcția vieții duhovnicești este arătată prin „semnul” credinței, care este mărturia Bisericii și a Sfintelor Scripturi. Odată înțeles acest „semn”, drumul care ne stă înaintea va fi întotdeauna însoțit de lucrarea harului lui Dumnezeu.

Întâlnirea dintre Hristos și sutaș, povestită în pericopa evanghelică de la Matei (8, 5-13) care s-a citit astăzi la Sfânta Liturghie, este în același timp relatarea întâlnirii noastre cu Dumnezeu. Adevărul existenței noastre duhovnicești, de la care pornim întotdeauna în cererile noastre, este

exprimat în rugăciunea „Tatăl nostru”. Hristos ne arată că nu putem să-i spunem lui Dumnezeu „Tată” decât în Duhul Sfânt, care strigă în inimile noastre (Galateni 4, 4). De aceea, toate rugăciunile noastre pornesc de la această rugăciune de căpătâi, „Tatăl nostru”. Odată ce primim această „înfier” dumnezeiască, putem să-L rugăm pe Hristos să ne ajute, împlinind dorința pornită din dragostea noastră de frate, știind că prin acest ajutor mângâiem durerea fratelui și clădim, în același timp, drumul propriei noastre mântuirii. ✝

Pr. Vlad-Alexandru Mîndru

APROBAREA A NOI CANONIZĂRI ÎN BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

În zilele de joi și vineri, 11-12 iulie 2024, în Aula Magna „Teoctist Patriarhul” din Palatul Patriarhiei, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, s-a desfășurat ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, care a hotărât aprobarea canonizărilor pentru 16 sfinți români, urmând ca textele liturgice ale unora să fi completate, iar ale tuturor să fie diortosite într-o viitoare ședință a Sfântului Sinod.

Acești sfinți sunt:
1. Părintele arhimandrit Sofian Boghiu, starețul Măn. Antim din București, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Mărturisitor Sofian de la Antim, cu cinstire în ziua de 16 septembrie;**

2. Părintele Dumitru Stăniloae, profesor de teologie la Sibiu și la București, cu **titulatura: Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae, cu cinstire în ziua de 4 octombrie;**

3. Părintele Constantin Sârbu, cu **titulatura: Sfântul Preot Mucenic Constantin Sârbu, cu cinstire în ziua de 23 octombrie;**

4. Părintele protosinghel Arsenie Boca, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Mărturisitor Arsenie de la Prislop, cu cinstire în ziua de 28 noiembrie;**

5. Părintele Ilie Lăcătușu, cu **titulatura: Sfântul Preot Mărturisitor Ilie Lăcătușu, cu cinstire în ziua de 22 iulie;**

6. Părintele ieroschimonah Paisie Olaru, duhovnicul Măn. Sihăstria, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Paisie de la Sihăstria, cu**

cinstire în ziua de 2 decembrie;

7. Părintele arhimandrit Cleopa Ilie, starețul Măn. Sihăstria, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Cleopa de la Sihăstria, cu cinstire în ziua de 2 decembrie;**

8. Părintele arhimandrit Dometie Manolache, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Dometie cel Milostiv de la Râmeț, cu cinstire în ziua de 6 iulie;**

9. Părintele arhimandrit Serafim Popescu, starețul Măn. Sâmbăta de Sus, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Serafim cel Răbdător de la Sâmbăta de Sus, cu cinstire în ziua de 20 decembrie;**

10. Părintele Liviu Galaction Munteanu, profesor de teologie la Cluj-Napoca, cu **titulatura: Sfântul Preot Mucenic Liviu Galaction de la Cluj, cu cinstire în ziua de 8 martie;**

11. Părintele arhimandrit Gherasim Iscu, starețul Măn. Tismana, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Mucenic Gherasim de la Tismana, cu cinstire în ziua de 26 decembrie;**

12. Părintele arhimandrit Visarion Toia,

starețul Măn. Lainici, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Mucenic Visarion de la Lainici, cu cinstire în ziua de 10 noiembrie;**

13. Părintele protosinghel Calistrat Bobu, duhovnic la Măn. Timișeni și la Măn. Vasiova, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Calistrat de la Timișeni și Vasiova, cu cinstire în ziua de 10 mai;**

14. Părintele Ilarion Felea, profesor de teologie la Arad, cu **titulatura: Sfântul Preot Mucenic Ilarion Felea, cu cinstire în ziua de 18 septembrie;**

15. Părintele protosinghel Iraclie Flocea, exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Chișinăului, cu **titulatura: Sfântul Cuvios Iraclie din Basarabia, cu cinstire în ziua de 3 august;**

16. Părintele protoiereu Alexandru Balta, cu **titulatura: Sfântul Preot Mucenic Alexandru din Basarabia, cu cinstire în ziua de 8 august.**

Ne bucurăm mult pentru acești noi sfinți, clerici, care vor împodobi de la anul calendarul nostru. Cât de curând Sfântul Sinod va studia și aproba alte dosare de canonizare ale unor sfinți și sfinte, în special mărturisitori din temnițele comuniste, printre ei mari personalități ale intelectualității românești. ✿

Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Ocroitorul medicilor și vindecătorul celor bolnavi, acesta a trăit și pătimit în timpul împăratului Dioclețian, prigonitorul creștinilor. Născut în Nicomidia, Asia Mică, a primit la naștere numele de Pantoleon (cel puternic în toate ca un leu), iar la botezul creștin numele de Pantelimon (cel cu totul milostiv). Tatăl său, Eustorgius, era păgân, dar mama sa, Sf. Euvula, pomenită în calendar la 30 martie, era creștină. Sf. Pantelimon a reușit mai apoi să-l aducă la credința creștină și pe tatăl său, iar după moartea acestuia și-a împărțit toată averea săracilor.

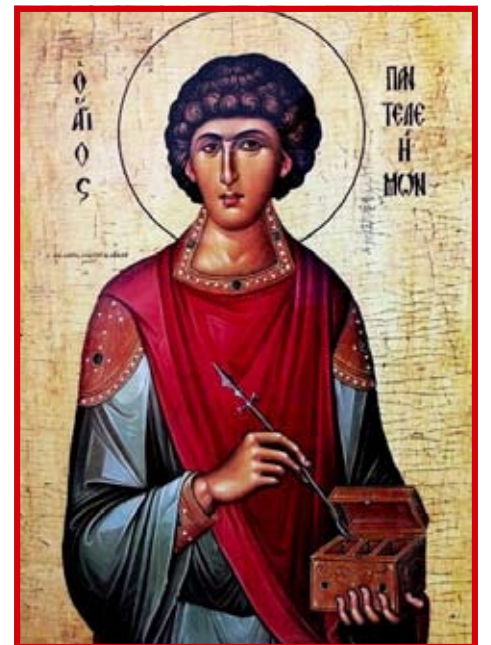
Pe lângă renumitului medic Eufrosin, Pantoleon învață curând multe din tainele tămăduirii bolilor. Împăratul Maximian, văzând iscusința tânărului, dorește să-l ia la palat ca medic personal.

Trecând în fiecare zi prin fața casei în care era ascuns Sf. Ermolae, preot la biserica din Nicomidia, acesta din urmă îi ghici lui Pantoleon calitatea înaltă a sufletului. Îl invită să intre la el și-l învață că numai Hristos, singurul doctor adevărat, a venit să ne aducă mântuire, fără leacuri și fără ca să ceară plată. Cu dor mare de credință, începu să-l viziteze regulat pe Sf. Ermolae, care îl ajută să înțeleagă tainele credinței în Hristos.

Într-o zi, pe când se întorcea de la Eufrosin, Pantoleon a găsit pe drum un copil mort, ce fusese mușcat de o năpârcă. Chemând în ajutor numele lui Hristos, copilul se ridică îndată, iar năpârca muri. Bucuros, alergă la preotul Ermolae, cerându-i să-l boteze cât mai curând.

Împăratul Maximian află că Sf. Pantelimon vindecase un orb din naștere, în numele lui Iisus Hristos. Îl cheamă în fața sa pe cel vindecat, pentru a afla cum l-a tămăduit doctorul: prin chemarea numelui lui Hristos și, odată cu vederea, a cunoscut și adevărata credință, cea creștină, răspunde omul.

Sfântului Pantelimon i s-a cerut atunci să se lepede de Hristos. Dar pentru că acesta refuză, este supus mai multor torturi, din care, în chip minunat, iese nevătămat. Nu se închină zeilor, iar împăratul poruncește să fie decapitat. La tăierea capului său a curs lapte, iar măslinul uscat de care fusese legat a înverzit pe dată și a dat fructe din belșug. Aflând despre acestea, împăratul dă ordin ca trupul sfântului și acel măslin să fie arse. Odată plecați ostașii, creștinii scot din cenușă trupul neatins de foc al Sf. Pantelimon și-l îngroapă cu cinstire pe pământul unui anume Arnantios Scolasticul.

Curând, moaștele Sf. Pantelimon încep să săvârșească minuni și să aducă vindecarea lui Hristos, Doctorul sufletelor și trupurilor, tuturor acelor care cu evlavie se apropie de ele. Prăznuit în Biserica ortodoxă în data de 27 iulie, Sf. Pantelimon este numit „doctor fără de arginți”, căci nu pretindea plată pentru binefacerile săvârșite. ✿

Cu scop în biserica noastră DOAMNA MARIA BUCUR

Adeseori stau și îmi revin în minte chipurile unor femei cu viață îmbunătățită, puse de Dumnezeu cu scop în biserica noastră. Am să încerc să vorbesc pe rând despre fiecare, pentru că, vrând-nevrând, sunt înconjurat de multe fapte ale credinței făcute de aceste vrednice femei.

realitate. Își pomenea în fiecare sâmbătă morții, făcându-le parastase cu pachete.

Fiind asistentă medicală, în tinerețe a slujit toți bolnavii din spitale, nu pentru câștig urât, ci din dorința de a-și manifesta maternitatea față de toți, căci Dumnezeu nu o binecuvântase cu copii. Se credea a nimănui, dar era a noastră, a tuturor.

Doamna Maria Bucur avea multe ucenițe și cu aceste ucenițe, din puținul lor, în fiecare lună sprijinea activitatea misionară și social-filantropică a bisericii. De câte ori pun Sfânta Evanghelie (cea aurită) pe Sfânta Masă, mi-aduc aminte de ea și de ucenițele ei sau de vechile veșminte sau de felul în care și-a pus la îndemâna bisericii toate bijuteriile ei și ale prietenelor ca să facem Sfântul Potir și Sfântul Disc. Au trecut anii, dar pomenirea ei în biserica noastră nu va înceta niciodată. A știut să-și scrie numele în cartea vieții prin fapte, nu prin vorbe. Rog pe Dumnezeu ca pilda vieții ei să fie preluată de alte femei iscusite, care să poată duce mai departe crucea bunului creștin în parohia noastră.

Am călătorit cu dânsa - la vârsta senectuții - la Locurile Sfinte. Nu mică i-a fost bucuria când a ajuns la Mormântul Mântuitorului sau al Maicii Domnului, când a văzut locul copilăriei Mântuitorului ori s-a închinat la moaștele Sfintei Ecaterina.

Doamna Maria Bucur a trecut la

Domnul, pe 29 decembrie 2018, la cumpăna dintre ani, când de regulă privim în urmă la anul care a trecut și ne facem bilanțul. Acum îl facem noi, bine știind că a fost o credincioasă devotată lui Dumnezeu, care a strălucit prin credință vie și lucrătoare, prin hărnicie și dărnicie, fiind gata oricând să sară în ajutorul oamenilor. A sprijinit activitatea bisericii, fiind ani de-a rândul în Comitetul de doamne, mereu prezentă în căminele de bătrâni și orfelinele de copii. Totdeauna făcând nenumărate daruri către mănăstirile Bisericii Ortodoxe din țară, din Muntele Athos și de la Locurile Sfinte. A fost o ușa deschisă tuturor.

Sufletul ei se odihnește în împărăția lui Dumnezeu. A plecat de aici având conștiința că și-a făcut datoria față de toți. S-a mărturisit toată viața sa și adesea primea de la Dumnezeu darul lacrimilor, ca semn al iertării păcatelor ei. Devenise sensibilă. Fizic, fusese cândva frumoasă, dar aproape de sfârșitul său cortul ei exterior se stricase. Numai sufletul îi rămăsese tânăr. Femeie fără vicleșug, sinceră și vrednică, la care ori de câte ori mă gândesc îmi curg, fără să vreau, lacrimile. Am promis că atâta timp cât voi fi să nu uit imaginea acestei femei, care a fost darul lui Dumnezeu pentru noi ca să putem duce mai departe crucea preoției la Șerban Vodă. ❖

Părintele Dinu

Tineretul ortodox a îmbrăcat hainele comuniunii și bucuriei la ITO Ploiești 2024

apropie de Hristos și unii de alții prin diferite activități, cum ar fi dialogul săptămânal, programul de rugăciune din perioada posturilor, pelerinaje dedicate nouă, dar și multe altele. De această dată, însă, am avut experiența comuniunii cu alți tineri la un eveniment la o scară mai mare, ITO Ploiești 2024.

Întregul weekend a fost de neuitat, fiind și primul ITO pentru mulți dintre noi. Puțin copleșitor la început, din cauza numărului mare de participanți, s-a dovedit a fi bogat în trăiri și extrem de bine organizat. Am plecat vineri, pe 5 iulie, cu același autocar spre Ploiești, tineri din sectoarele 4 și 5. Am fost apoi însoțiți la evenimentele din weekend de doi preoți de la alte parohii din capitală, dar și de către câte un voluntar „Tineri în acțiune” al Arhiepiscopiei Bucureștilor, per grup.

500 de tineri din București, Prahova, Ilfov, Serbia, Ungaria și Republica Moldova s-au (re)unit la începutul acestei luni în Ploiești, cu prilejul „Întâlnirii Tinerilor Ortodocși”, desfășurată între 5 și 7 iulie. Două dintre cei 500 am fost noi, eu și Anamaria, din partea Bisericii Șerban-Vodă.

Părintele Dinu, dimpreună cu ceilalți părinți slujitori de la noi din biserică, ne

În Ploiești au mai ajuns și tineri din comunitățile românești istorice situate în proximitatea granițelor țării: Mitropolia Basarabiei (Republica Moldova), Episcopia Daciei Felix (Serbia) și Episcopia Ungariei. Am participat cu toții la acțiunile și atelierele tematice organizate acolo, am vizitat municipiul și muzeele sale. Am povestit. Am luat masa cu toții. Am cântat și ne-am rugat. Nu am lipsit de la Sfânta Liturghie de duminică, oficiată la Mănăstirea Ghighiu din județul Prahova, la care s-a alăturat și Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, care ne-a ținut un cuvânt de învățătură. Ne-a îndemnat să le împărtășim celor din jur, prin cuvintele și faptele noastre, binecuvântările primite și să fim bucurie pentru părinții și prietenii noștri.

Am avut șansa de a cunoaște alți tineri

care împărtășesc aceleași valorilor creștine astăzi. Unii din afara țării, dar mai ales am descoperit tineri din Protoieria Sectorului 4 și din celelalte protoierii, care locuiesc mai aproape de noi și alături de care vrem să legăm prietenii trainice.

A fost minunat să ascultăm mărturiile altor tineri, ca noi, despre credința vie pe care o trăiesc și ei în Biserică. Doi dintre ei ne-au povestit cum au ajuns, la 20 de

ani și puțin, să meargă la biserica din apropierea cartierului rezidențial în care tocmai se mutaseră și câtă bucurie le aduce participarea la diferitele acțiuni ale parohiei din care fac parte. Ne-au împărtășit cu inocență și că se ocupă de grădina cu flori a bisericii lor, printre altele. Foarte frumos au transmis că se simt cu adevărat parte a Bisericii Lui Hristos, pentru că se regăsesc în ea și îi

sprijină la început de drum duhovnicesc.

Cu unii dintre participanți ne vom revedea de-abia la ediția ITO 2025, care va fi organizată de către Arhiepiscopia Bucureștilor, eveniment pe care îl așteptăm deja cu recunoștință și nerăbdare. Ne dorim să ne implicăm activ și să le oferim și noi o primire așa de caldă și bună în anul viitor.

Florinela Ivașcă

Noii sfinți canonizați.

SFÂNTUL PREOT MĂRTURISITOR ILIE LĂCĂTUȘU

Canonizarea celor 16 sfinți români a fost un act de răsunet într-o societate românească tot mai în derivă. Vestea ne-a umplut de bucurie. Chiar dacă voci răzlețe și neavenite pretind a avea un cuvânt de spus împotriva canonizării de către Biserică a unor sfinți. Biserica are legile ei, hotărârile ei. Și, în mod real, această canonizare, îndelung așteptată, este o revărsare de har de care avem atâtea nevoie acum, în aceste vremuri tulburi.

Deschidem de astăzi o rubrică dedicată celor 16 sfinți. Dorim să vă prezentăm viața, nevointele, virtuțile, curajul și minunile celor care vor împodobi de la anul calendarul nostru.

Și pentru că mâine, 22 iulie 2024, se împlinesc 41 de ani de la urcarea la cer a Sfântului Preot Mărturisitor Ilie Lăcătușu, 22 iulie fiind și ziua în care va fi cinstit, inaugurăm această rubrică cu smeritul Sfânt ale închisorilor Ilie Lăcătușu.

S-a născut pe 6 decembrie 1909, în satul Crăpăturile din jud. Vâlcea, din părinți apropiați de Biserică, Marin și Maria Lăcătușu. Tatăl său a fost cântăreț bisericesc.

Între anii 1922 și 1930 a urmat Seminarul din Vâlcea, iar între 1930 și 1934, Facultatea de Teologie din București. În anul 1931 s-a căsătorit cu învățătoarea Ecaterina Popescu.

În anul 1934, a fost hirotonit preot al parohiei Osica de Jos, în jud. Olt, apoi mutat la Buicești, în Mehedinți. S-a ocupat cu râvnă de misiunea sa, având și grija familiei, binecuvântată de Dumnezeu cu cinci copii.

În anii 1942-1943, părintele a fost trimis de Misiunea Ortodoxă Română să propovăduiască peste Prut, la Odessa, și apoi în parohia Sersenita din Transnistria. În 1952, odată cu unul din valurile de arestări din rândurile preoților, părintele Ilie a ajuns la colonia de muncă Galeșu, la Canal. De aici a fost mutat apoi la Colonia Peninsula, Constanța, și la

Penitenciarul Târgu –Ocna.

Eliberat în 1954, este din nou condamnat la muncă silnică în anul 1959, în Deltă, la Periprava. Regimul aspru de acolo i-a cauzat urmări serioase asupra sănătății. Pătimirile sale au fost multe. Părintele Justin Pârveu a trăit atunci alături de el o mare minune: salvarea de la moarte a unui lot întreg de deținuți. La 30 ianuarie 1962, de praznicul Sfinților Trei Ierarhi, deținuții au fost scoși la tăiat de stuf pe un ger de minus 30°C. Autoritățile au vrut să-i extermină și le-au ordonat să intre într-un lac de 4-5 hectare în care creștea stuful. Dacă cineva n-ar fi intrat, ar fi fost ucis imediat. Sfântul Ilie Lăcătușu, prin darul minunat pe care-l avea de la Dumnezeu, a văzut că gardienii au un gând drăcesc. I-a îndemnat pe toți să intre în apă. Au intrat până la talie și au început să taie

stuf. Norma era nelimitată. Se încheia odată cu moartea prin înghețare. La prânz însă, soarele a început să încălzească la peste 25°C. Deținuții au putut fi salvați. „Și atunci am spus – mărturisește Părintele Justin – că Părintele Lăcătușu este un om deosebit”.

Din 6 mai 1964, părintele a avut domiciliu forțat la Bolintin. Apoi, din 20 decembrie 1964 până pe 1 august 1970, a slujit în Parohia Gârdești. Mutat la parohia Cucuruzu, în comuna Răscuceni, slujește acolo până la pensionarea sa, în anul 1978.

Dumnezeu l-a învrednicit de multe harisme. Pe când se afla internat în Spitalul Panduri, în 1983, Sfântul Ilie Lăcătușu le-a împărtășit celor de lângă el două evenimente prorocești. A spus că dacă va mai trăi până după 22 iulie, atunci va fi în viață încă doi ani. Și așa a fost. Sfântul și-a cunoscut ziua trecerii sale la Domnul, fiindcă la 22 iulie s-a săvârșit. De asemenea, a cerut ca soția sa să fie îngropată lângă el, în cazul în care aceasta va trece la cele veșnice peste 15 ani. Iar soția Ecaterina a adormit în 1998, după 15 ani de la moartea Părintelui Ilie.

Cu prilejul înmormântării Ecaterinei Lăcătușu în Cimitirul „Adormirea Maicii Domnului”-Giulești, s-a descoperit trupul întreg al părintelui, având bună mireasmă, fiind ușor și plăcut la vedere. De atunci s-au făcut multe minuni la mormântul său, zecile de mărturii adunate au fost cele care au decis canonizarea părintelui, lungul drum de la propunere până la aprobare durând peste 20 de ani. ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 21-28 IULIE 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 21.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului) Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 24.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 26.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 27.07	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 28.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a după Rusalii (Vindecarea celor doi demonizați) Utrenia, Sf. Liturghie